

b) Såfremt spørgsmål 2 a) besvares bekræftende, og i betragtning af, at Domstolen (i dom af 29.1.2009, forenede sager C-278/07 til C-280/07, Hauptzollamt Hamburg-Jonas mod Josef Vosding Schlacht-, Kühl- und Zerlegebetrieb GmbH & Co) har fastslået, at den i artikel 3 i forordning nr. 2988/95 fastsatte forældelsesfrist finder anvendelse på administrative foranstaltninger, såsom tilbagesøgning af støtte, der uberettiget er oppebåret af modtageren på grund af uregelmæssigheder, som denne har begået:

— skal forældelsesfristen da regnes fra den dato, hvor støtten blev udbetalt til modtageren, eller fra den dato, hvor modtageren anvendte tilskuddet til at aflønne den tjenesteyder, der blev engageret i strid med en eller flere regler for indgåelse af offentlige aftaler?

— skal denne frist anses for afbrudt, når den kompetente nationale myndighed har sendt modtageren af tilskuddet en kontrolrapport, hvori det konstateres, at reglerne for indgåelse af offentlige aftaler er blevet overtrådt, og det som følge heraf henstilles til den nationale myndighed at kræve de udbetalte beløb tilbagebetalt?

— når en medlemsstat benytter sig af muligheden i artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 2988/95 for at anvende en længere forældelsesfrist, og når der i Frankrig gøres brug af den almindelige frist, som på tidspunktet for de faktiske omstændigheder fremgår af § 2262 i Code civil (den borgerlige lovbog), hvorefter »[a]lle krav vedrørende tinglige rettigheder og fordringsrettigheder forældes efter 30 år [...]«, skal det så vurderes, om en sådan frist er forenelig med fællesskabsretten og navnlig med proportionalitetsprincippet, på grundlag af den maksimale forældelsesfrist, der er fastsat i den nationale forskrift, som den nationale forvaltnings tilbagesøgningskrav er hjemlet i, eller på grundlag af den frist, der rent faktisk er anvendt i den foreliggende sag?

c) Såfremt spørgsmål 2 a) besvares benægtende: Er Fællesskabets finansielle interesser til hinder for, at retsinstansen i forbindelse med udbetaling af en støtte som den, der er omhandlet i den foreliggende sag, anvender nationale regler om ophævelse af beslutninger, der skaber rettigheder, hvorefter forvaltningen, medmindre en beslutning er ikke-eksisterende eller opnået ved svig, eller modtageren har anmodet herom, kun kan ophæve en ulovlig beslutning, der skaber individuelle rettigheder, hvis det sker inden for fire måneder efter, at denne beslutning er truffet, men hvorefter en individuel administrativ beslutning, bl.a. når den vedrører udbetaling af støtte, kan underkastes resolutive betingelser, således at den pågældende støtte øjeblikkeligt kan trækkes tilbage — idet det præciseres, at Conseil d'Etat har fastslået, at

denne nationale regel skal fortolkes således, at den kun kan påberåbes af en støttemodtager, der uberettiget har oppebåret støtte i medfør af en fællesskabsbestemmelse, hvis modtageren var i god tro?

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 2052/88 af 24.6.1988 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 185, s. 9).

(²) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

(³) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18.12.1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Supremo (Spanien) den 28. september 2010 — Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF) mod Administración del Estado

(Sag C-468/10)

(2010/C 346/51)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociación Nacional de Establecimientos Financieros de Crédito (ASNEF)

Sagsøgt: Administración del Estado

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 7, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46 af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (¹) fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for en national lovgivning, som, i tilfælde af at den registrerede ikke har givet sit samtykke, og for at muliggøre behandlingen af den pågældendes personoplysninger, som er nødvendig, for at den registeransvarlige og de tredjemænd, til hvem de skal videregives, kan forfølge en legitim interesse, kræver, ud over at den registreredes grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder ikke krænkes, at oplysningerne er opført i offentligt tilgængelige kilder?

2) Opfylder den nævnte artikel 7, litra f), de betingelser, som Den Europæiske Unions Domstols retspraksis kræver for at tillægge den direkte virkning?

(¹) EFT L 281, s. 31.